

overtrædelse af færdselsloven straf i form af en sumbøde.

Såfremt den samlede bøde bliver af en sådan størrelse, at det henset til den sigtedes indkomstforhold må anses for sandsynligt, at den sigtede ikke vil være i stand til at betale bøden, kan der være anledning til i særlige tilfælde at fravige udgangspunktet om absolut kumulation.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i afsnit 5.4.

Indførelsen af en ordning med absolut kumulation for bøder på færdselslovsområdet hindrer ikke, at anklagemyndigheden som hidtil kan beslutte, at en sag om overtrædelse af færdselsloven ikke skal føre til tiltale.

Reglen i retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3, om påtaleopgivelse i tilfælde, hvor sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, som i givet fald kan forventes idømt, finder således fortsat anvendelse. Det samme gælder reglen i retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 4, om tiltalefravald i tilfælde, hvor straffelovens § 89 er anvendelig, og det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig straf vil blive idømt, og at domfældelse

heller ikke i øvrigt vil være af væsentlig betydning.

Forslaget berører heller ikke anklagemyndighedens adgang til i medfør af retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 1, helt eller delvis at fratage tiltale, og herunder eventuelt meddele en advarsel, i tilfælde, hvor den påsigtede lovovertrædelse efter loven ikke kan medføre højere straf end bøde, og forholdet er af ringe strafværdighed.

Det samme gælder domstolenes adgang til i medfør af retsplejelovens § 937 at meddele tiltalte en advarsel, såfremt sagen efter brødens beskaffenhed findes egnet hertil.

Såfremt de foreslåede ændringer gennemføres, medfører det en generel forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af færdselsloven.

Dette forhold samt hensynet til forudsigelighed og lighed i strafforfølgningen taler for, at tidligere overtrædelser af færdselsloven alene tillægges gentagelsesvirkning med udmåling af en forhøjet bøde til følge, såfremt der ved lovgivning og/eller ved administrative forskrifter er fastsat retningslinjer herfor. En sådan ændring af praksis forudsætter næppe en lovændring, men vil kunne gennemføres ved fastsættelsen af de administrative retningslinjer, som skal udsendes af Rigsadvokaten.